

MINISTERSTWO
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Departament Nadzoru i Organizacji
Szkolnictwa Wyższego

Warszawa, 29 listopada 2012 r.

DNS.WUP.6001.214.2012.MR.1

Pan
mgr inż. Waldemar Klocek
Prezes Zarządu
Polskiej Geodezji Komercyjnej
Krajowego Związku Pracodawców
Firm Geodezyjno-Kartograficznych

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 15 października br. dotyczące kwestii podniesienia jakości kształcenia przez polskie uczelnie geodetów i kartografów, pragnę podziękować za przekazane informacje i materiały.

Jednocześnie podkreślam, że jednym z podstawowych elementów przeprowadzonej reformy systemu szkolnictwa wyższego, która znalazła odzwierciedlenie w ustawie z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 84, poz. 455, z późn. zm.) było lepsze przygotowanie absolwentów studiów wyższych dla potrzeb rynku pracy. Działania w tym zakresie są nadal priorytetem działalności Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Jedną z kluczowych kwestii w edukacji na poziomie wyższym jest odpowiednie konstruowanie programów kształcenia, w tym dobór treści i metod kształcenia, oraz dopasowanie oferty programowej uczelni do potrzeb rynku pracy. Dzięki autonomii programowej uczelnie mają możliwość szybszego reagowania na potrzeby rynku pracy i lepszego dostosowania do potrzeb pracodawców. Nowelizacja przepisów Prawa o szkolnictwie wyższym dała również możliwość udziału praktyków w procesie dydaktycznym, dzięki czemu dydaktyka może być prowadzona z udziałem otoczenia społeczno-gospodarczego, charakterystycznego dla przyszłego potencjalnego miejsca pracy.

W obecnym systemie istotą kształcenia w uczelni jest osiągnięcie przez studenta określonych efektów kształcenia, a nie jedynie przejście procesu kształcenia. Uczelnie, zgodnie z generalną zasadą autonomii, samodzielnie formułują efekty kształcenia dla danego kierunku studiów, opierając się na systemie Krajowych Ram Kwalifikacji określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie *Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego* (Dz. U. Nr 253, poz. 1520).

Kluczowym elementem są także zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym, które są przewidziane w programie studiów dla profilu praktycznego. Zajęcie te muszą odbywać się w warunkach właściwych dla danego zakresu przyszłej działalności zawodowej i umożliwiać bezpośrednie wykonywanie odpowiednich czynności praktycznych przez studentów. Tym samym w trakcie realizacji programu kształcenia student zdobywać będzie szereg kompetencji, których zdobycie jest możliwe tylko w miejscu pracy, co z kolei wzmocni jego pozycję na rynku pracy. Dodatkowo zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym na kierunku o profilu praktycznym muszą być prowadzone przez osoby posiadające doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią oraz adekwatne do prowadzonych zajęć. Ponadto na podstawie art. 13a ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym uczelnia jest zobowiązana do monitorowania kariery zawodowej swoich absolwentów w celu dostosowania kierunków studiów i programów kształcenia do potrzeb rynku pracy. Tym samym jest to kolejny instrument wprowadzony przez ustawodawcę w celu zapewnienia lepszego dostosowywania programów kształcenia do rynku pracy. Przepis art. 4 ust. 4 ustawy jest kolejną istotną regulacją w zakresie współpracy uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych – w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, o której mowa w art. 86a ustawy, a także przez udział pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.

Nowelizacja Prawa o szkolnictwie wyższym umożliwia podejmowania decyzji, których celem będzie poprawa jakości kształcenia, a w szczególności rozwój kierunków studiów zgodnych z zapotrzebowaniem rynku pracy i rozwijającej się gospodarki. Nowe regulacje powinny w dłuższym okresie czasu wpłynąć na zmianę struktury kształcenia finansowanego z budżetu państwa. Wprowadzone rozwiązania wskazują uczelni publicznej drogę racjonalnego działania, tzn. rozwijanie kierunków priorytetowych dla rozwoju kraju, zgodnych z potrzebami pracodawców, atrakcyjnych dla kandydata na studia, w miejsce wygaszanych kierunków tzw. masowych, po których absolwenci mają problemy ze znalezieniem pracy zgodnej z wykształceniem i kwalifikacjami.

Poprawa jakości edukacji i zbliżenie programów kształcenia do potrzeb i oczekiwań rynkowych jest jednym z głównych i stałych celów obecnej działalności Ministerstwa. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie kontynuować działania na rzecz zbliżania obu sektorów, zarówno na podstawie już przyjętych przepisów prawa w reformie szkolnictwa wyższego, jak i nowych inicjatyw. Doświadczenia z dotychczasowego wdrażania reformy Prawa o szkolnictwie wyższym skutkują również dalszym udoskonalaniem przyjętych rozwiązań.

Z poważaniem

Dyrektor
Departamentu Nadzoru i Organizacji
Szkolnictwa Wyższego

Ewa Słoczek